

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בעאתכם ממצרים: אשר קרץ מידך ויובד בך כל החסילים אחריך ואמה שוף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהינח יהוה אליהך ורך מכל איבויך מסביב בארץ אשר יהוה אליהך נתן לך נחלה לדשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשחח:

סני גמיות ב' ו' כ"ו

והיה כי תבוא וישבת בה: ולקחת מראשית וכל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אליהך נתן לך תשמת בשנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אליהך לשכן שמו שם: ובאת אל הבית אשר יהיה בנימיס ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי בראיתי את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: ולקחת ונתת לפני מידך והינחתי לפני מוצב יהוה אלהיך: וענת ואמרת לפני יהוה אלהיך ואמי אבא אבי וירד מצרימה ויהי שם במוציא מעצמי והיה שם גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענינו ויתנו עלינו עבודה קשה: ויצעקו אליהוהו אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחמנו: ויועטנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזולע נטויה ובמדיא גול ובאחוז ובמפתים: ובאנו אל המקום הזה: ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ונתת הנה הבאתי את רדאיות פרי האדמה אשר נתת לי יהוה והנחתי לשר ליהוה אלהיך והשחתו לפני יהוה אלהיך: ושמת בכל הפסח אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: כי תכלה לישב את

כל מישר הבואיך בשנה השליש שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ומצותך ולא שכחתי: לא אכלתי באני ממנו ולא יבערתי ממנו בשמא ולא נתייתו ממנו למת ששחתו בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: והשקיפה ממעון פתחך מן השמים ובך את עמל את אשר אל ואת האדמה אשר נתת לנו כבאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

היה יהוה אלהיך מצד לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמת יהוה היום להיות לך לאלהים וללכת בדרךיו ולשמר חקיו ולעמוד יומו: ולשמע בקולו: ויהוה אלהיך יהוה היום להיות לך למשלה כבאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עמו על כל הגוים אשר ששה תהלה להם ולתפארת ולהיות עם קדוש ליהוה אלהיך כבאשר דבר:

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי:

ובוא עליך כל הקללות האלה וידפוך והשיגך עד השמדך כדלא שמתת בקול יהוה אלהיך לשמר היצותי והקמותי: אך עת: והיו כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

3. מבוא התורה ב' ו' כ"ו

זשה משה דרדס הקדש וראה שביח הקדש עמיו לחוב ובמסוריו אמריו זקוק. וזר ומתקין לישאל שיהי מהלליו שלש המצות קל יום. לפי שכן היתה המלה קדוש-קדוש-קדוש הוא מכל מצותיו פנים וימלא שפך קמית תפון מפלתי לקחת לקדש משאת פנים מקדמה ערב (הח סט) ורמזה בננו ארץ-על-על עשה כל מצותיו טובים. כינו שגור עלי שלא לנס זרתי. החלל ואמר עשה-ה' וצדקה וצדקה וגו' (ב' כ"ו) ואמר לו פקודי ברוך הוא אל-הוה וזר עלי עוד בדרך כזה. גיה ראש הפקודי (100-1000) לקד נקמה. כינו היה ה' אלוקיך מצוה לעשות. מה קמית למעלה מן השמים. השקיפה ממעון קדשך. אמר רבי אבהו שלם רבי יוסי בר תנאי. מא וראה פנה מקדשך. ופנה יש קנו פתחון פה לעושי מצוה. אדם יש לו עסק אצל מלכות. קמית שפחה נחמן פנה קמין עד שפגיגין אותו אצל הפלך. כינו שפגיגין אצל הפלך. סק עושה שפגתו. סק לא עושה. אצל פקודי ברוך הוא אנו כן. אלא ירד אדם לתוך שדה. ראה אשכול ענבר. פנה שפגתה רמון שפגה. מניח בל ותתך לירושלם ורא ועמר נמצע המנהג ויבטח נסמיל על עצמו ועל ישראל ועל ארץ ישראל. אמר שפגתה מקעון קרשך ויגול. ולא עזר. אלא שפגה אומר. אני הן קמין עד שפגתה קרבי היום הנה שפגתו סמרי. סים הנה ה' אלוקיך קדוש לעשות. אמר רבי שמעון בן קיש. וראה מה קול אפרת. מה קנה לקשה הנה וסביא קמית הנה. קמית שפגה נחמן פרי השל לקמית. ואמר לוי רמי יתו שפגה נחמן לו לשנה האקרת.

ר"ל אמר כל אדם עם הכנסתו מסתלקת ממנו נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו שבעים אם הכנסתו מסתלקת ממנו נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו מאלשיע דכתיב: ללוי פני הורשם מלך יהודה בני נשוא אם אביש אלך ואם ארץ וגי ובתיב "עתה קדו לי מנגן ויהי כנגן המנגן והיה שלוי יד ה'

6. בני נחמיה ב' ו' כ"ו

(ג) אשר יהיה בימים ההם. לון קל מלך כהן סהול עמין. כמו סהול ה' (מס' ס' ג) ואמרת אליו. סהול רכפו טובה (מס' ס' ג) הגדתי היום. סהול כפתי. וכל סהול כפתי (מס' ס' ג)

וה' ייגמנו מעמתי בקול ה' אלהי. ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

4. מבוא התורה ב' ו' כ"ו

אך ויבן משוה ר' אלעזר בר' שמעון כל מקום שאתה מצוא דבריו של ר' אלעזר נעו של רבי יוסי הגלילי בהנהגה עשה אונן באפרכסתו (ב' כ"ו) לא מוכנסים מכל העמים חשק לו בכס וגי אמר להם הקב"ה ישראל חושקו בכס שאפי' בשעה שאני משפיע לכם גדולה אחם ממעונין (אח) ועצמכם לפני נחתי גדולה אלהים אמר לפני ואנכי עזר ואפר למשה ואהרן אמרו (שמות י"ז) ונתנו מה לרוד אמר (שמות י"ז) ואנכי חלעת ולא איש אבל עכרים אינם כן נחתי גדולה לנמרוד אמר (ב' כ"ו) ואתה נבנה לנו עיר לפרעה אמר (שמות ח' ב' ה') לסנחריב אמר (מ' ה' ב') בכל אלהי הארצות וגי' לנבוכדנצר אמר (ישעיה י"ז) אנהל על כמתי עב לחרם נוך צור אמר (ישעיה כ"ח) מישב אלהים ישחיו כלב ימים:

5. מבוא התורה ב' ו' כ"ו

אמר רב הורדה ביה רב שמואל בר שלוח משהו הרב בקשו חכמים לנגנו ספר קהלה מפני שבריו סתומין זה את זה ומפני מה לא נגזרו מפני שתולמו דבר תורה וכו' דברי תורה החולצו דברי תורה דכתיב מה' וירחן לאדם ככל עמלקי שיעמל תחת השמש ואמר רבי ר' ינאי תחת השמש הוא ואין לו קדם ששוי יש לו סוף ודבר תורה דכתיב סוף דברי הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו. שמוח לו כל האדם ימא כי זה כל האדם אמר רבי (אלעזר) כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה ר' אבא בר כהנא אמר שקול זה כנגד כל העולם כולו שמעון בן עזאי ואמר ואמר לה שמעון בן עזאי אמר לא נברא כל העולם כולו אלא לצורך ליה

7. מבוא התורה ב' ו' כ"ו

ישמחה של מוצה ולשמחה מה זה עושה וזו שמחה מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שרעו דברים בחסדים אלא מתוך רב שמתה של מוצה עול יד ה' ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

2. מבוא התורה ב' ו' כ"ו

והסג אחר משפט וידקה מרחוק העמד כיה כשלה ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא: ותהי האמת נעדרת וסר מרע משותלו וראו יהוה זרע בעיניו כדאין משפט: וירא כדאין איש וישתומם כי אין מפגעי ותוסע לו ורעו ונדקתו היא סמכתהו: וילפש ערקה כשרון וכו' ושועה בראשו וילפש בגדי נקם תלפשת ויעט כמיו קנאה: כעל נמלות כעל ישלם חמה לציוו מגול לאיבוי לאיים מגול ישלם: ויירא ממערב את שם יהוה ומצוה-שמש את-כבודו כדאין ער רח יהוה נספה בו: וביא לעין וואל ולשבו פשע בניקב נאם יהוה: ואם זאת בריתי אותם אמר יהוה רחמי אשר עליך ודברי אשר-שמתי בפני לאימושו מפני נכפי רעך וכפי רעך ורעך אמר יהוה מצתה ועד עולם: ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך

ויהי כן לאות ולמופת ובוטח בשם יי: וישמעו כל המצרים את מעותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה בך יי: וישמעו כל המצרים את עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב כבם כל: ועבדת את איבויך אשר ישלחנו יהוה בך ביעב ובצמא ובערם ובחרם כל ונתן על ברול על צוארך